

3 september 2020

Aan mevr. Lydia Peeters, Vlaams minister van mobiliteit en openbare werken

Geachte mevrouw,

Vooreerst willen wij onze waardering uitdrukken voor de inspanningen van u en uw medewerkers om het leerlingenvervoer van kinderen en jongeren naar hun school voor buitengewoon onderwijs, ondanks de uitzonderlijke omstandigheden, toch te organiseren. Hierdoor krijgen veel leerlingen met een handicap de kans om, zoals alle leerlingen, terug naar school te gaan.

Maar ook u hebt de voorbije dagen ongetwijfeld de ervaringen van directies en ouders vernomen. De maatregelen, die met de beste bedoelingen genomen werden, zorgden ervoor dat leerlingen buitengewoon onderwijs onaanvaardbaar veel tijd op de bus moeten doorbrengen. De voorbije dagen werd Gezin en Handicap overstelpt met verhalen van ouders. In bijlage vindt u slechts een kleine bloemlezing van ervaringen die op enkele minuten tijd op onze facebook gepost werden. Kinderen zitten soms tot 5 uur per dag op de schoolbus, sommige leerlingen stappen al voor 6.30 u. op de bus en komen pas na 17.30 u. thuis, busbegeleiders voelen zich onmachtig omdat jongeren zich op de bus niet (zelfstandig) kunnen bezighouden, leerlingen komen 's morgens al vermoeid op school toe en komen 's avonds overprikkeld en oververmoeid thuis, ouders overwegen om hun werk op te zeggen om hun kind lange busritten te besparen, ...

Terug naar school ... Na zovele maanden moest dit voor kinderen, jongeren én hun ouders een feest worden. Iedereen keek ernaar uit om vrienden en leerkrachten terug te zien, om leerkansen op te nemen en talenten te kunnen aanspreken, ... Ouders keken ernaar uit om de zorg voor hun kind terug wat te kunnen delen en hun werkzaamheden terug op te nemen, ... Helaas is de start van het schooljaar voor een groot aantal gezinnen uitgemond in een nachtmerrie.

Vandaag kondigde u in de media aan om per regio de plannen bij te sturen. Dat is alvast een positieve stap. Maar vragen uitzonderlijke omstandigheden ook niet om uitzonderlijke maatregelen? Kan er ook niet overwogen worden om naast de lijnbussen ook andere vervoersmogelijkheden (taxivervoer, kleinere busjes, ...) in te zetten? Bovendien zijn wij ervan overtuigd dat ook ouders heel creatief zijn om mee te zoeken naar oplossingen, als ze hiertoe de kans krijgen.

Gezin en Handicap hoopt dat de bijsturing van de vervoersplannen heel snel tot effect heeft dat leerlingen uit het buitengewoon onderwijs op een aanvaardbaar uur naar school kunnen vertrekken en ook terug thuiskomen.

Maar deze ervaring, hoe uitzonderlijk de omstandigheden ook zijn, legt de vinger nogmaals op de wonde. Al zoveel jaren klagen wij de problemen m.b.t. het leerlingenvervoer in het buitengewoon onderwijs aan. Het gaat dan niet alleen om de lange busritten, maar ook over de kwaliteit en het comfort van de bussen die ingezet worden, de opleiding van busbegeleiders en -chauffeurs, enz. De voorbije jaren hebben meerdere onderzoeken de knelpunten aangetoond.

Is dit niet het uitgelezen moment om het item van het busvervoer voor leerlingen in het buitengewoon onderwijs een volwaardige plaats te geven op de politieke agenda en de heikele punten eindelijk weg te werken? Al een paar jaar worden leerlingen en ouders 'gesust' met experimenten en onderzoeken. Deze zijn tijdrovend én duur, maar de knelpunten worden hiermee niet weggewerkt.

Hartelijke groeten,

Namens de raad van bestuur en het team van Gezin en Handicap

Lief Vanbael,
Afgevaardigd bestuurder

